

NOGLE DANSKE ROVFUGLEKULDS STØRRELSE.

AF

H. CHR. C. MORTENSEN.

I 3. Aargang af D. O. F.s Tidsskrift gør Hr. V. Weibüll (S. 161) det Spørgsmaal: »Hvor mange Unger faar Musevaagen (*Buteo vulgaris*) flyvende?« Undertegnede har i de senere Aar besøgt en Snes Musevaagereder sammen med nogle unge Mennesker, nemlig daværende Stud. art. Immanuel Kirkegaard (nu Kommunalærer, Cand. phil.), Seminarieeleverne Johs. Kirkegaard og Knud Nielsen (nu Lærer), Stud. art. Aage Nissen (nu Stud. theol.), Stud. med. & chir. G. Rendtorff, Stud. art. Einar Rossen og Forstelev Vagn Rossen — hvem jeg herved aflægger min Tak for ydet Hjælp. Den af de nævnte Herrer, der var med paa Ekspeditionen, er klatret op i Redetræet og har hejset Ungerne ned til mig, og jeg har saa givet dem Ring paa og ledet Undersøgelsen af Reden. Nedenstaaende Optegnelser om de forefundne Unger kan maaske have sin Interesse til Belysning af det opstillede Spørgsmaal. Jeg har til Sammenligning opført Notitser ogsaa om nogle andre Rovfuglearters Kuld.

Reder af Musevaage (*Buteo vulgaris*).

1.

Ved et Eftersyn i Maj 1905 var der tre Unger, hvoraf den ene laa død (og, saa vidt huskes, indtørret) paa Kanten af Reden. (Imm. Kirkegaard.)

12. Juni 1905. . . . . 2 næsten flyvefærdige Unger.

Nr. 1 fløj af Reden, da Træet Skudt 19. Sept. 1906 ved Creblev besteget, men indfangedes. feld¹).

Nr. 2. Knap saa udviklet som Skudt 18. Jan. 1906 ved Horsens¹).
Nr. 1.

2. »Tudsereden«* 1905.

Reden er bygget 1905. (Imm. K.)

12. Juni 1905. . . . . 3 dunede Unger.

Nr. 6 havde en lille Tomme Fanget 23. Sept. 1905 nær Svingfjersfane paa Blodposerne. Skive¹).

* Saaledes kaldet, fordi Imm. K. 1905 fandt en levende Tudse (*Bufo vulgaris*) nedgravet i Lejet hos Ungerne.

Den skreg »Giæh« som en voksen Fugl, da Imm. K. fik Hovedet op over Reden, og den slog med Fødderne efter ham, men pippede ynkelig som en Kylling, da den var hejset ned af Træet og skulde mærkes.

Nr. 7 var lidt mere udviklet end Nr. 6.

Nr. 8 var lidt mindre udviklet end Nr. 6 (havde en god halv Tomme Svingfjersfane paa Blodposerne), var vel altsaa den yngste. Dræbt 16. Februar 1906 ved s'Gravezande, Holland¹).

3. »Tudsereden« 1907
(den var ubeboet i 1906).

Der havde været 4 Æg i Reden. (Imm. K.)

20. Juni 1907..... 2 næsten flyvefærdige Unger.

Nr. 31 havde endnu Dun oven paa Hovedet.

Nr. 32 var lidt mere udviklet; den begyndte at faa Fjerene færdige oven paa Hovedet. Skudt 15. Okt. 1908 ved Bidstrup (Fasanerielev A. Andersen, Dyrhuset pr. Hammel).

4. »Tudsereden« 1908.

22. April 1908: Tre Æg. (Imm. K.)

5. Juni 1908..... 3 dunklædte Unger.

Nr. 38. } Fanerne frembry-
Nr. 39. } dende baade i Hale
Nr. 40. } og Vinger.

5.

17. Juni 1906..... 3 omtrent flyvefærdige Unger.

Nr. 9 fløj af Reden, da Træet blev besteget, men dalede straks og blev hængende ved en Fod i en tynd Gren, med Hovedet nedad.

Nr. 10. Lidt mindre udviklet end Nr. 9 (Dun oven paa Hovedet). Omkommen 20. April 1909 i Rold Skov. Meddelt af Skytte

C. Hansen (Rold Skov pr. Arden St.), der har været saa venlig at sende mig Fuglen til Udstopning. Det var en stor, kraftig ♀.

Nr. 11 er der ikke optegnet noget om.

6.

17. Juni 1906..... 3 omtrent flyvefærdige Unger.

Nr. 15 fløj af Reden, c. 50 Alen bort, da Træet blev besteget. Skudt i Sept. 1906 i Nærheden af Horsens¹).

Nr. 16, den mest udviklede, fløj c. 100 Alen bort fra Træet, da det blev besteget. Fanget 9. Aug. 1906 i Nærheden af Aalbæk¹).

Nr. 17, den mindst udviklede, blev kastet ned fra Træet, men kunde ikke flyve synderlig, dalede omtrent lige ned. Omkommen 9. Sept. 1908 ved Ejby (Ø. f. Middelfart). Meddelt af Jæger Fr. Larsen (Wedellsborg Jagtrevier, Jægerhuset pr. Ejby), der har været saa venlig at sende mig Fuglen til Udstopning. Det var en stor, kraftig ♀.

7.

17. Juni 1906..... 3 dunklædte Unger.

Ungerne var lovlig smaa til Mærkning, hvorfor Reden atter blev besøgt 24. Juni 1906.

Nr. 21 blev mærket og fotograferet 17. Juni (se¹) S. 149) og var i bedste Velgaaende 24. Juni. Omkommen i Slagelse Skov 6. Apr. 1910 og venligt sendt af Skovrider Lassen, Charlottendal.

Nr. 22. (Mærket 24. Juni.) Stærkt dunet.

Nr. 23. (Mærket 24. Juni.) Den største af Ungerne. Endnu hvid af Dun paa Hovedet, men har brune Fjer paa Ryggen, med hvide Dun imellem. Skudt 16. Sept. 1906 i Nærheden af Maarslet¹).

8.

Reden bygget 1907; der var oprindelig fire Æg. (Imm. K.)
20. Juni 1907..... 2 snart flyvefærdige Unger.

Nr. 25. Den mindst udviklede. Omkommen 22. Aug. 1908 i Houlberg Skov ved Langaa. Meddelt af Skytte Chr. Gotfredsen (Østergaard, Langaa), der har været saa venlig at sende mig Fuglen til Udstopning. Det var et lille Ekspl., ♂.

Nr. 26. Den mest udviklede. Havde kun enkelte Dunender paa Nakkefjerene.

9.

En let tilgængelig Rede, bygget 1908. (Imm. K.)

15. April 1908: To Æg. (Imm. K.)

22. April 1908: To Æg. (Imm. K.)

15. Maj 1908: To Æg. (Imm. K.)

5. Juni 1908: Den ene Æggeskal laa, berøvet sin butte Ende (som om en Unge var krøbet ud), paa Jorden, medens der laa et helt (men raadent) Æg i Reden sammen med en frisk afplukket bladbærende Bøgegren, der tyder paa, at Musevaagen nylig havde været der (Smaagrene med grønne Blade bruges jo almindelig som Underlag i Musevaagereder).

10.

En anden, let tilgængelig Rede.

17. Juni 1907. I alt Fald een stor Unge saas paa Reden. (Læge Rossen.)

23. Juni 1907. Der laa een raadden, vaad, næsten voksen Unge i Reden, men om der har været flere, vides ikke bestemt.

11. En Rede i 1907.

23. Juni 1907. . . . . 2 flyvefærdige Unger.

Den ene Unge fløj bort, da der røstes ved Træet, og kunde ikke indfanges.

Nr. 33 fløj, da min Hjælper var naaet op til Reden, et Par Hundrede Alen bort, men indfangedes og blev siddende rolig i Reden efter at være hejset derop igen.

Omkom 11. Aug. 1907 i samme Skov, hvor den var født. Meddelt af Hofjægermester Lüttichau (Viskum pr. Viborg), der opbevarer Fuglen udstoppet.

12. Samme Rede 1908.

8. Juni 1908..... 2 næsten flyvefærdige Unger.

Nr. 44 fløj fra Reden, c. 100

Alen bort.

Nr. 45 lod sig tage paa Reden.

Funden død 9. Maj 1909 i
Endrupholm Skov ved Bram-
minge. (Mejeribestyrer Aage Fin-
derup, Endrup Andelsmejeri,
Bramminge.)

13. Vanskelig tilgængelig Rede 1907.

23. Juni 1907..... 1 flyvefærdig Unge.

Nr. 34. Den fløj en 3—400 Al.

bort fra Reden, da Træet blev
besteget, men indfangedes og blev
siddende i Angrebsstilling i Re-
den, efter at være hejset op.

14. Samme Rede 1908.

8. Juni 1908: To Æg. (Det første Kuld (i en anden Rede?)
mulig ødelagt af Dreng; vi fandt den Dag flere ødelagte Muse-
vaagereder, og det fortæltes, at der en Gang om Foraaret var set
nogle fordægtige unge Mennesker i Skoven. Skovfogden er nu
varskoet og vil for Fremtiden holde skarpt Udkig.)

Jeg saa 28. Juli 1908 i Nærheden af denne Rede en meget
korthalet og klunnet flyvende Musevaageunge følge efter en
gammel Fugl og blive ledet i Sikkerhed af denne; denne Unge
har mulig været fra Rede 14.

15.

5. Juni 1908 mærket..... 3 halvvoxne Unger.

17. Juni 1908 fotograferet i

Reden..... 3 flyvefærdige Unger.

Nr. 41.

Skudt 29. Sept. 1909 i Frijsen-
borg Skov. Jagtassistent Høgh-
Kanstrup, Dyrhuset, Frijsenborg
pr. Hammel St.

Nr. 42.

Fundet nylig død 7. April 1909
i Fredenslund Skov pr. Solbjerg
St. (Meddelt af Overskovfoged
C. Avg. Nielsen dersteds.)

Tre Musevaageunger (41, 42 og 43) paa Reden en varm Sommerdag.

Nr. 43 var lidt mindre udviklet end de andre.

16.

26. April 1908 laa Musevaagen paa Reden. (Læge Rossen.)

8. Juni 1908. Fuglen fløj af Reden. Der var eet Æg! Første Kuld ødelagt af Dreng?

17.

18. Juni 1908..... 2 næsten flyvefærdige Unger.

Nr. 46, den mindst udviklede. Skudt 19. December 1909 ved Oldrup pr. Odder. (Meddelt af Konservator Johan Petersen, Odder.)

Nr. 47 veg ud af Reden, da min Hjælper gik til Vejrs, og tog Plads paa en Gren, hvorfra den maatte pirkes ned for at blive mærket.

18.

18. Juni 1908..... 1 Unge.

Nr. 48. Reden, der var vanskelig tilgængelig og sad 25 Al. til Vejrs i en mægtig Bøg, var beboet af Krager i 1907, og Kragerne forstyrrede idelig Musevaagerne i 1908. (Meddelt af Stedets Skovfoged.)

19.

12. Juni 1909..... 2 dunklædte Unger.

Nr. 49. Svingfjersfanerne begynder at pippe frem.

Nr. 50. Lidt større end 49. En lille Tomme Fane paa Svingfjere.

Skudt 19. Sept. 1909 i Nærheden af Horsens. (Hr. Charl. Nielsen, Trampenbjerggaard, Østbirk St.)

20.

12. Juni 1909..... 2 dunklædte Unger.

Nr. 51. Graadunet med trekantet hvid Plet i Nakken. Svingfjersfanerne begynder at pippe frem. Har et overfladisk Hudsaar oven paa Hovedet; jeg tror ikke, det har blødt, men kun vædsket, og Dunene er saa klæbet ned deri. Hakket af sin Medunge*.

Nr. 52. Ligeledes graadunet med trekantet hvid Plet i Nakken. Paa væsentlig samme Udviklingstrin som 51, men lidt større.

21.

25. Juni 1909..... 2 halv flyvefærdige Unger.

(G. Rendtorff.)

Nr. 54. Mærket af Stud. med Rendtorff.

* Se G. Rendtorffs Meddelelse S. 44.

Nr. 57. Bragt til Viborg By, hvor den sad i Fangenskab i vor Have i henved 3 Uger. Den var da ikke særlig bange for Menneskers Nærhed og svarede mig med skingrende Skrig, naar den sad i Flyveburet og jeg nærmede mig med noget godt til den og kaldte »Frantz!« Sluppen 12. Juli 1909 ved en lille Eng i Skoven, tæt ved Reden, hvor den var født.

Skudt 15. Jan. 1910 i Marienhölzung ved Flensburg af Hr. Wilh. Jensen.

22. En let tilgængelig Rede.

(Træet havde Grene næsten helt ned til Jorden.)

25. Juni 1909..... 1 snart flyvefærdig Unge.

(G. Rendtorff.)

Nr. 55. Mærket af G. Rendtorff.

Skudt 14. Nov. 1909 ved Volstrup af Forvalter F. V. Krøger (Volstrup pr. Rørbæk St., Jylland), der har været saa venlig at sende mig Fuglen til Udstopning. Det var en stor, kraftig ♀.

23. En vanskelig tilgængelig Rede

i en Bøg, hvis nederste Gren sidder en halv Snes Alen til Vejrs.

26. Juni 1909..... 1 næppe udvokset Unge.

(Vagn Rossen.)

Nr. 56. Mærket af Vagn Rossen.

Skudt 16. Sept. 1909 i Nærheden af Mariager af Hr. E. J. Kieler, Kjellerup pr. Mariager.

Jeg antager, at alle de nu omtalte mærkede Musevaage-
unger har forladt Reden i flyvefærdig Stand. Resultatet af de
foranstaaende Optegnelser vil saa være:

9 Kuld paa 2 flyvefærdige Unger.

6 — - 3 — —

4 — - 1 flyvefærdig Unge.

I fire Tilfælde kan jeg bevise, at to Unger er fløjet fra Reden, nemlig fra Rede 1, 2, 7 og 15.

Og i to Tilfælde er der bleven tre Søskende flyvefærdige, nemlig i Rede 15, hvor jeg fotograferede Ungerne, efter at have været en Times Tid om at krybe dem tilstrækkelig nær uden at bringe dem til at tage til Vingerne, og i Rede 6, hvis Unger alle tre er truffet ude i Livet.

I eet af de fire Tilfælde, hvor der er fundet een Unge i Reden, vides det, at Musevaagerne stadig havde kæmpet med Krager, der kan have ødelagt Æg i Rugefuglens Fraværelse (Rede 18), i et andet (Rede 22) var Redetræet ualmindelig let tilgængeligt, saaledes at Drengene kan have taget af Æggene. Det kan jo ogsaa tænkes, at en Musevaage har mistet alle sine første Æg og saa flytter hen i en anden Rede, hvor den kun lægger eet Æg, der naar noget sent til Udvikling (se Rede 23) eller lægger Ægget i den gamle Rede (16). Eller at glade Mennesker, der just ikke tænker paa Fugle, naar de kommer i Skoven, ved deres høj-røstede Færden jager Rugefuglen saa tidt af Reden, at nogle af Æggene eller Ungerne bliver kolde og gaar til Grunde. Regn og koldt Vejr kan mulig gøre det af med selv ret store Unger (se Rede 10).

Dette som Bidrag til Løsning af Spørgsmaalet: hvor mange Unger faar Musevaagen flyvende?

Om stærkere Musevaageunger æder svagere Søskende (der jo stadig forekommer i Kuldene), ved jeg ikke. At de hakker dem og jager med dem (se G. Rendtorffs Meddelelse S. 44, der gælder Rede 20) ligesom andre Fugleunger gør, behøver jo ikke at være noget Tegn til, at de just vil æde dem. Jeg vilde være tilbøjelig til at tro, at de, hvis de vilde bruge dem til Føde, først vilde slaa dem og holde dem fast med Fødderne, og saa bide dem ihjel med det samme. Men en Unge, som idelig bliver jaget fra Mad og fra Varme, maa kunne blive syg og dø paa Grund af den daarlige Behandling, saaledes at vi her ser endnu en Aarsag til, at Kuldets Ungeantal kan blive sat ned — i en Musevaagerede som i enhver anden Fuglerede. Jeg har en Gang været med til at finde en halvvoxen Musevaageunge liggende død og vindtørret i en Rede med store Søskende (se ogsaa Rede 1 og nedenstaaende Meddelelse af Imm. Kirkegaard; i det Tilfælde har der altsaa ikke fundet nogen Medunge-Spisning Sted.

Reder af Glente (*Milvus ictinus*).

1.

12. Juni 1905..... **3** snart flyvefærdige Unger.

Nr. 3, den mindste. Alle Fjer har store Blodposser; Hovedets Overside hvidt af Dun.

Nr. 4, lidt mere udviklet end Nr. 3. Fjerene paa Hovedets Overside dunspidsede.

Fanget 25. Juni 1905 i Nærheden af Redetræet af Poul Peter og Agnete Sveistrup samt Gerda og Rigmor Plenge og sluppen samme Steds efter et Par Dages Fangenskab. — Død 1910*.

Nr. 5, den ældste. Fjerene uden Blodposser, men der er Dunender paa Hovedets Overside.

Skudt 6. Nov. 1905 i Andalusien¹).

2.

17. Juni 1906..... **3** næsten flyvefærdige Unger.
Nr. 12. Fotograferet. Se ¹) S. 150. Skudt 2. Aug. 1906 ved Mandal¹).

Nr. 13. Mindre end Nr. 12.

Nr. 14.

Omkommen 15. Aug. 1906 ved Hammel¹).**Reder af Duehøg (*Astur palumbarius*).**

1.

24. Juni 1906..... **3** snart flyvefærdige Unger.
Nr. 18. Fløj af Reden, c. 30 Al. bort. Den største af Kuldet; kun faa Dun paa Hovedet. Skudt 27 Marts 1907 nær ved Hammel¹).

Nr. 19. Næstældst; nogle Dun paa Hoved og Ryg.

Omkommen 28. Sept. 1906 nær ved Hammel¹).

Nr. 20. Mest dunet.

Skudt 14. Oktober 1906 ved Langaa¹).

2. (Samme Rede.)

20. Juni 1907..... **4** snart fuldt fjerklædte Unger.28. Juni 1907..... **4** flyvefærdige Unger, se Fotografiet ¹) S. 151.

* Ved Silkeborg. Se Silkeborg Social-Demokrat, 14. April 1910.

Nr. 27. Den største.

Skudt 23. Dec. 1907 nær ved Bjerringbro. (Meddelt af Discipel Chr. Boller.)

Nr. 28.

Nr. 29. Mange Dun paa Hoved og Vinger; den yngste.

Skudt 8. Okt. 1907 paa Vosnæs Pynt. (Jæger Knarreborg, Vosnæsgaard pr. Løgten.)

Nr. 30. Temmelig lille, men ret godt fjerklædt paa Hovedet.

Skudt 18. Nov. 1907 ved Søbygaard pr. Hammel. (Fasanjæger P. Christensen.)

3.

Der var oprindeligt 4 Æg, men Imm. Kirkegaard hentede eet af dem ned til min Samling.

5. Juni 1908..... 3 dunklædte Unger. Svingfjer og Styrefjer begynder at pippe frem.

Nr. 35. Næststørst.

Nr. 36. Størst.

Nr. 37. Mindst. »Navlen« ses tydelig.

4.

25. Juni 1909..... 4 flyvefærdige Unger, hvoraf de tre fløj under Bestigningen af Træet. (Rendtorff.)

Nr. 53 (mærket af Rendtorff).

Skudt 1. Dec. 1909 i Kompedal Plantage af Forstelev Sørensen. Meddelt af Skovfoged O. Bang (Kompedal pr. Moselund), der har været saa venlig at sende mig Fuglen til Udstopning.

En Rede af Spurvehøg (*Accipiter nisus*).

15. Juli 1909..... 3 flyvefærdige Unger, hvoraf den ene fløj bort uden at blive mærket. (Aa. Finderup.)

Spurve- } Mærkede af Mejeribe-
høg 2. } styrrer Aage Finderup,
do. 4. } Endrup Andelsmejeri
          } pr. Bramminge.

¹⁾ Se Artiklen »Ringfugle« i D. O. F.s Tidsskrift 1 Aarg., S. 144—155.

I Tilslutning til ovenstaaende Artikel vil jeg gerne meddele et Tilfælde, jeg har iagttaget, og som ganske ligner det af Hr. Overlærer Mortensen anførte. I en Musevaagerede var der 3 ganske smaa Dununger. Af disse var den ene noget forsinket i Udvikling; i de første Levedage vokser Ungerne nemlig temmelig hurtigt, saa allerede et Par Dages Aldersforskel giver de ældste Unger et kendeligt Forspring i Størrelse fremfor en senere udkrøben, og denne Afstand mellem dem forøges yderligere derved, at en lille og svag Unge let bliver underernæret, hvad der forsinker dens Vækst betydeligt. Den første Gang, jeg saa disse Søskende, lagde jeg Mærke til, hvorledes de to ældre ubarmhertigt huggede deres lille svage Medunge, som de endogsaa laa ovenpaa, da jeg kom op til Reden, og jeg forudsaa, at den næppe vilde kunne bjærge Livet ret længe. Ved mit næste Besøg var den da ogsaa død, vel næppe en Uge gammel; dens Søskende havde traadt den helt flad — men at æde Liget havde de absolut ikke givet sig af med, saa pietetsløse var de dog ikke, og noget saadant tror jeg overhovedet ikke, Musevaageunger kunde falde paa.

Imm. Kirkegaard.

I Anledning af Hr. Weibülls Artikel om Musevaagens Yngleforhold (D. O. F. 3 Aarg. Hæfte IV), vil jeg gerne fremføre følgende:

Baade som Barn og som voksen har jeg flere Gange set Musevaagereder med indtil 4 flyvefærdige Unger. (Jeg er nemlig opvokset i Nærheden af en større Skov ved Viborg, men nøjagtige Optegnelser gjorde jeg ganske vist ikke den Gang.)

At det dog kan hænde, at stærke Musevaageunger fortærer deres svagere Søskende (vistnok særlig i regnfulde Aar), finder jeg sandsynliggjort ved følgende Iagttagelse:

Omkring 6. Juni 1909 besteg jeg et Træ i en Skov ved Viborg for derfra at undersøge en Musevaagerede i et Nabotræ. Da jeg steg ned, var jeg ikke i Tvivl om, at der var tre dunklædte Unger i denne.

Den 12. Juni besteg jeg selve Træet for som Hr. Overlærer Mortensens Hjelper at hejse Ungerne ned til Mærkning. Her blev jeg imidlertid overrasket ved kun at finde to Unger i Reden.

Det faldt mig i Øjeblikket ikke ind, at den tredie Unge kunde være fortæret, og jeg slog mig derfor til Taals med, at jeg altsaa forleden Dag maatte have set galt, og først ved at læse Hr. Weibülls Artikel har jeg faaet Gaaden løst.

Af de to tiloversblevne Unger var den ene større end den anden, og jeg saa med Forbavselse den store bearbejde den lille oven i Hovedet saaledes, at denne klagende flygtede helt ud paa Yderkanten af Reden, medens den store gjorde sig det behageligt i Redens Midte. Den lille havde oven i Hovedet en skallet Plet og et Saar, som tydede paa, at den længe havde været udsat for denne Behandling.

Ungerne var den Gang endnu graa og dunklædte, men Svingfjerene var begyndt at bryde frem. Om de begge er bleven flyvefærdige, ved jeg ikke, da jeg ikke senere har set til Reden. Ved Lejlighed skal jeg gøre dette for muligvis at finde den Ring, der har været om Benet paa den lille. G. Rendtorff.

KORSNÆB SOM GALLEÆDERE.

AF

R. H. STAMM.

Det forløbne Aar synes at have bragt Korsnæb (*Loxia curvirostra*) her til Landet i usædvanlig stort Antal; fra de forskelligste Egne hører man Beretning om, at de er blevet iagttaget. Selv har jeg set dem alle de Steder, hvor jeg har opholdt mig i Sommermaanederne, saaledes, ved Frederikshavn, i Lerbæk Skov samt, lidt nordligere, ved Hulsig i Bunken Plantage. I Juli Maaned kom jeg derpaa tilfældigvis et Par Dage hjem til København; stor var min Forbavselse ved her, midt i Byen — den 22 Juli — at træffe et enkelt, yngre Individ hoppende rundt i den asfalterede Gaard ved min Bolig; den var noget forkommen og fløj med synligt Besvær op i Træerne i Haven ved Siden af. Endelig iagttog jeg i den følgende Tid i Skovene Syd for Nykjøbing paa Sjælland adskillige Gange smaa Flokke, bestaaende saavel af ældre som yngre Fugle.

Ude i Naturen er det navnlig Fuglens Stemme, som henleder Opmærksomheden paa den; naar en Skare paa 10-20 Stykker, som alle lader deres ejendommelige pyt-pyt høre, kommer i Nærheden, kan man ikke undgaa at bemærke den. Iøvrigt hører Korsnæb langt fra til de Fugle, hvis Færden er lettest at undersøge; de er saa mærkværdigt omstrejfende og urolige; i det ene Øjeblik kan de ganske vist slaa sig til Ro i en Trætop, men snart efter er de i Regelen atter paa Fart, og det varer da gerne